

18. Dec. 1960

FAKTA

Dato:

18. Dec. 1960

Sidetæl:

Dagbog 1960 no.6 s 22-25

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Naam, jeg sprakke jo lille-
 med som var på en mastline,
 højst halvdel af den tid -
 - 5 pringer af et indre behov
 af en modvendig kod - af en
 tanke - det er - er - realt reflek-
 - ter sig selv.
 Ikke at jeg på nogen måde
 skal bejvnde at male omg-
 - charakt som klem eller i det
 hele taget jeg andre af de
 kunstnere jeg beundrer - nej
 det er en høj bevidsthed og en dom-
 - sig kod. Det man skal lære
 af disse folk er hvorledes
 i tanke og handling - idarves
 mod - og at finde sit eget
 indgangs punkt.
 For dig det er jeg - som som
 mange yngre jeg kommer ind
 på et blindspor - og en end af
 det er - men en - at de -
 - gjorde for på på arbejdet at
 i den tid jegs punkt.
 ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

18-12-60.
 Det er lige som dels-
 - punktet er kommet hvor et denne
 fuldstændig, alle disse personer, klass-
 - nye eller mindre figurative former
 dels er ved at gøre sig noget
 mekanisk - udbredt - dels er for
 overvældende lige som læge omg-
 - på billedet - ja rent ud sagt
 det af konklusionen på en,
 Fløved sigs punkt let - der har været
 disse bevidsthed: væk på det -
 - hvide ind i billedet som liv
 - realitet - virkelighed er fuldstandig
 rigtige i dem står i ved endme.
 Man sprakke model er en del, ikke
 er at springe over hør godhed
 er blevet i hvor kommer en k-
 - mest banal - ved at jeg have
 liv - realitet - ind i billederne godt
 som frem mod alle haande usikker-
 - hemmelige figurationer - fuld af den
 på fuldstændig. Man i de sand-
 - heden ligger da at ~~at~~ at denne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jabalen x figuration skrygges for
der egentlige - som jo bør være
at skabe et billedrum af
mestendelty, værdigt, bevidst, ved
der ikke prøv ting - til slutten
noget associations eller symbol-
fuldt.

Tilskueren skal være medlevende -
billedet skal have eksistens af
rummet, skal ikke være et
tilfælde som, man deler i det
rum der den giver det, ikke være
et midt midt af dette eller langt
man være en funktion.

Jeg tror ikke skulpturen som
den udvis, langt mere end et
flordimensionsalt maleri (måske billed
i retning af min "Bare hovedbilled")
et maleri der tager rummet,
der skildre - måske en organisme,
blive, ikke skulptur, men ~~statue~~
objekt.

Dette at jeg mestendel følger en
- her indsigtelse ethvert i det fald,
- det ikke billed fulgt - ender det
skulle med en bestemt hensigt?
For skal man seledes følge ethvert
i det fald kan man aldrig gøre noget
punktet finde brude - til meditation
og eftertanke - men man kalder
og faldt som en marshallen ledte.
Man kan aldrig blive i noget - følge
man en tanke - en indsigelse - en
fornemmelse - afløses den med en af -
- tilfældig af en anden og denne omde
i den af en bestemt og som fremdes.
De kan man bare en faldte - et
mestendelty vendt tid og det i en
følelse. Trods dette kan man aldrig
- vel ikke følge - ikke mere at fald
- hvide den skulptur af følelse af
indsigelse - der for den rum en.
Jeg siger ikke dermed at man skal
gøre sig til at se mere og denne
skulptur af følelse - bringe dem
en over censur. Man må dog

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lige som finde et slet - et punkt
hvortil man kan samle dem -
som lige da han er bogen (alts
gen om et hul) og kraftige end
lige der spædes. Ja, ikke nogen
næder af et disciplin - under
ingen form, men i mere et
det største (for nu vorede hls-
punkt) - ville være nyttigt at
disciplinere sin tanke mere -
finde ud af først og fremst hvad
det er man vil sige - om det
er i sig selv for en at sige det -
hvad sagt ikke bare handle, men
og om vi de hvorpå man handle,
Det er ikke intellektualisme
eller logisk kombination i viden, end
de betydning af ordet - ja nogle efter
8 mere i betydning af den filosofien
som i det. Se man på kunstene
og i alle de gode håndværk som
se man at de ud på et forhold
- det er opmærksomme om vorede, ud på

et forholdet ud fra et sprog for sig selv
og hils det vorede at udtrykke de
og første af deres forholdet til sig deres
sindets vorede. Det er et af dem
håndværk af første til at fortælle
med kunstene de sige med det
de, ja og maktens sige langt
mere. Men man skal vel være
en for at gøre hils de overflodiske
spørgsmål - hvordan sige den
udvendige - handle som rent kroni-
- fulve mangfoldighed - eller den
dogledes udvendige og selv hvori-
- fulve minime påklæbning. For
det er min og eller sige sig selv
af de to sprog - kun i kraft
og pålidelig kraft - om den sige
maktens sige i det sammensatte
eller det er om man sige sige
- og det er - det de heller en om
den kan sige det keds kærhed.
dogledes med man vore hils med
en selv og et sige sige. Det er
- den ja sige at ville vore end

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

selvom man kan se det beklagelse
i det, hvis ens sind ikke er enkelt
man uhyggeligt sammensat og lang-
-været. Man kan aldrig gøre, med
et selv uden det fulde kendskab
til sin krop - vilje - udførelse.
Så selv om man kan erholde en
sundhed med forstanden, imidlertid
kan den ene sandhed meget vel
mod siges af jorden, af alle os
28.

19-12-60.

Jeg skrev i mange
"måske kan man måske
sætte en anden form for søvel
som en helhed - det vil være
inden for af den meget klogde
og måske form og forværet -
for alle ved at sætte materialproce-
suring - juleligt - julestuden
der af sine julehøje materialle
fulde af det som o. s. v."

Dette kan jeg prøvel i efter og
selv om de har jo havde man
debet og hvidt, for jo alligevel
at dette for det bedste og vege-
ret af mit mit værdi dilemma.

Når man taler om "Zensand der-
-møderne" er man efter min mening
i besiddelse med noget af det som
værdifuldt - hvis man da ikke - hvad
jeg tror det ville - man at vi skal blive
jo skal det folk - primære - sam-
tykke og vil det sigende -
hvis man med dette udtryk måske
at man i dag for at kunne
videre måske sig, ind til kende
til det værdifulde til grund samme -
ja til - der - møderne - e. / S
fulde betydning mig med kam. For stør-
re ikke i dag i den situation at
måske opleve (saa vil det ud-
krone sig ved og vilhede er os mi-
-ly) egen navn og stadig med hvid
glæde alle hvad der er sket